

RECURS PER A LES CAPS: ELS CÀSTIGS REPRODUCTIUS

El càstig és un mètode molt arrelat a la societat patriarcal i capitalista en la qual vivim, ja que el considera com la millor manera de modelar a les persones com a aquest li interessa i que sentin que tot allò que surt de les normes establertes està malament i té unes conseqüències negatives per a la seva persona. Sense entrar en tota la teoria pedagògica en què es parla de com afecta el càstig a les infantes i joves i en si és útil o no, nosaltres ens fixarem en el tipus de càstigs que a vegades apliquem al cau.

Qui alguna vegada no ha castigat o l'han castigat en anar a escombrar, fer batuda, cuinar amb les caps, recollir tot el material...?

Si ens fixem, moltes d'aquestes tasques que apliquem com a càstig, són tasques reproductives; aquelles que sempre fan més mandra, que no són gens valorades i que ningú vol fer. Les caps també hem sigut educades en aquest sistema i en aquest tipus d'educació, i per tant, és normal que reproduïm allò que hem viscut, tanmateix, és necessari que prenguem consciència de com ho perpetuem i així, ho intentem canviar.

Quins són aquells càstigs basats en tasques reproductives?

Aquí, us animem que feu la vostra pròpia llista, segons el que passa al vostre agrupament o us ha passat a vosaltres com a infantes o joves.

- Escombrar
- Fer batuda
- Recollir tot el material
- Recollir les tendes
- Rentar els plats
- Cuinar amb les caps
- Portar el berenar
-
-

Que passa quan apliquem càstigs que es basen en tasques reproductives?

Històricament les tasques s'han dividit entre productives i reproductives i aquestes anaven lligades a un gènere, provocant a més, una jerarquització en la que les tasques reproductives són infravalorades i relegades a l'espai privat i a ser realitzades per a un col·lectiu també oprimat. Aquelles persones que se'ls atorga o obliga a realitzar aquestes tasques, són sovint desprestigiades i menyspreades, tot i ser incontestable que l'àmbit reproductiu inclou tasques sense les quals seria impossible la realització i desenvolupament de les persones (de la mà d'obra, per al capitalisme). Així, aquest àmbit, atorgat tradicionalment a les dones, inclou tot allò referent a la reproducció de les persones, tenir cura dels membres de la família, la vida domèstica,... labors considerades no productives.

Per això, els càstigs basats en la realització d'aquestes tasques, perpetuen la desvalorització de les cures i la reproducció del sistema capitalista i patriarcal.

Com ho podem fer?

Aquí us animem que feu un consell de roca tant amb les altres caps com amb les unitats on s'arribi a un consens sobre quines haurien de ser les conseqüències quan no se segueixen unes directrius de convivència, fent-los entendre que recollir o netejar és cosa de totes i que no serveix utilitzar-ho com a càstig, ja que és vital pel bon funcionament de la vida al cau.

Com a alternatives considerem que pot ser adequat fer que l'infant o jove s'assegui a reflexionar sobre per què ho ha fet, i acompanyar-lo en aquest procés, sent curioses i preguntant com ha arribat a aquella conclusió, fent que es qüestionin si hi ha altres maneres d'actuar.

De cara a com treballar la igualtat en les tasques, seria necessari que s'entengui la necessitat de les tasques reproductives per si soles i per al desenvolupament posterior de les productives, i la corresponsabilitat de realitzar les primeres per a poder gaudir totes de les segones.

Exemple:

Podem fer un rol playing en el que escenifiquem el desenvolupament d'uns campaments però on ningú es dedica a cuinar, i quan arriba el moment de menjar; què passa? O bé, ningú ha rentat els plats, així que quan els necessitem; què fem?

Com els grups d'infants decideixen que s'ha d'abordar el tema i les caps els anem guiant en el debat, fent que es qüestionin certes coses, com per exemple: com ha de ser el repartiment d'aquestes tasques? I si tots gaudeixen del menjar, per què no tots cuinen? O si tots necessiten plats o aigua, per què no tothom assumeix aquesta tasca per igual? (Assumir aquesta tasca per igual significa que si es realitzen per grups de càrrecs, quan a un grup li toca, totes les membres del grup ho realitzen per igual, i ningú intenta escaquejar-se).

Possibles preguntes:

- *Com em sento quan tinc gana i el dinar està fet i els plats nets?*
- *I quan tinc set i les càntries estan plenes?*
- *Sóc conscient de qui ha fet el dinar o ha fet batuda o ha omplert les càntries?*
- *Jo sóc aquesta persona?*
- *Creieu que totes ho fem tot sempre? (ho pensem cadascuna individualment, no cal assenyalar)*
- *Si m'agrada dinar quan tinc gana, o beure aigua quan tinc set o estar en un lloc net, perquè jo no ho faig també?*
- *Algú té més dret que una altre a jugar i no complir els càrrecs?*